

UZASADNIENIE

Powodowie S. C. i M. C. wniesli o „uchylenie w całości umowy” zawartej pomiędzy nimi a pozwanym (...) w P..

W uzasadnieniu powództw podnieśli, że zawarli oni z pozwanym umowę reklamy na 70 portalach internetowych nieruchomości powodów położonej w Z. i D.. Powodowie podnieśli, że przez okres od 25.04.2013r., do 25.07.2013r., miał być bezpłatny okres reklamowy oraz umowa miała być tylko na powoda M. C..

Powodowie listem poleconym przesłali pozwanemu wypowiedzenie umowy.

W sierpniu i we wrześniu powodowie otrzymali od pozwanego wezwanie do zapłaty.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana podniosła, że przesłał powodom wzór umowy, którą strony zamierzały zawrzeć.

Powód w dniu 29.04.2013r., przesłał pozwanemu uzupełnioną umowę, do której wpisał dwie nieruchomości, zgodnie zaś z polityką pozwanego jedna umowa może obejmować jedną nieruchomość, wobec czego pozwany przesłał powodowi dwie odrębne umowy, przy czym inne były strony umowy tj., w jednej strona był powód, w drugiej powódka.

Pozwany podniósł też, że żadne postanowienia umowy nie wskazują, że pozwany zobowiązał się do zamieszczenia ogłoszeń powodów na 70 portalach internetowych.

Pozwany podniósł też, że nie polegają na prawdziwe twierdzenia powodów, że rozwiązali oni umowę z pozwanym bez wypowiedzenia lub z wypowiedzeniem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. C. zawarł ze stroną pozwaną (...) sp. zo.o w P. umowę internetowej reklamy nieruchomości stanowiącej lokal mieszkalny położony w Z..

Przedmiotem umowy była realizacja usługi reklamy internetowej na współpracujących ze zleceniobiorcą portalach internetowych.

Umowa zawarta została na czas nieokreślony począwszy od 25.04.2013r.. W okresie od 25.04.2013r., do 25.07.2013r., umowa mogła zostać rozwiązana ze skutkiem natychmiastowym przez każdą ze stron.

W okresie od 25. (...), do 25.07.2013r., powód był zwolniony od opłat za wystawianie ogłoszeń.

(dowód: - umowa reklamy internetowej k. 67-68).

Powódka S. C. zawarła ze stroną pozwaną (...) sp. zo.o w P. umowę internetowej reklamy nieruchomości stanowiącej działkę budowlaną w D..

Przedmiotem umowy była realizacja usługi reklamy internetowej na współpracujących ze zleceniobiorcą portalach internetowych.

Umowa zawarta została na czas nieokreślony począwszy od 25.04.2013r.. W okresie od 25.04.2013r., do 25.07.2013r., umowa mogła zostać rozwiązana ze skutkiem natychmiastowym przez każdą ze stron.

W okresie od 25. (...), do 25.07.2013r., powódka była zwolniona od opłat za wystawianie ogłoszeń.

(dowód: - umowa reklamy internetowej k. 69-70).

Pismami z dnia 29.04.2013r., powodowie M. C. i S. C. wypowiedzieli stronie pozwanej zawartą umowę.

(dowód: - pismo z dnia 29.04.2013r., k. 5,).

Sąd zważył;

Powodowie S. C. i M. C. wniesli o „ uchylenie w całości umowy” zawartej pomiędzy nimi a pozwanym (...) w P..

Biorąc pod uwagę uzasadnienie zawarte w pozwach jak również twierdzenia powoda na rozprawie w dniu 17 marca 2014r., gdzie wniósł o ustalenie nieistnienia umowy, uznać należy, że żądania powodów stanowią w istocie powództwa o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego w postaci umów reklamy internetowej zawartych pomiędzy nimi a stroną pozwaną.

Zgodnie z art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Przesłanką materialnoprawną powództwa jest więc interes prawny powoda.

Jego brak uniemożliwia korzystanie z tej instytucji.

Powództwo o ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego przysługuje wtedy gdy strona powodowa wykaże swój interes prawny, niezależnie od tego czy są podstawy materialnoprawne do uwzględnienia tego powództwa.

Interes prawny w procesie zachodzi wówczas gdy istnieje niepewność stanu prawnego lub prawa, niepewność ta jednak musi być obiektywna tj., zachodzić według rozumnej oceny sytuacji , a nie tylko subiektywna tj., według odczucia powoda.

Nie istnieje legalna definicja interesu prawnego, jego funkcja wynika z przepisów, zaś treść znaczeniową kształtuje praktyka.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie wskazywano, że o prawnym charakterze interesu czyli o potrzebie wszczęcia oznaczonego postępowania i uzyskaniu oznaczonej treści orzeczenia decyduje, istniejąca obiektywnie potrzeba ochrony sfery prawnej powoda.

Tak pojmowany interes prawny może wynikać zarówno z bezpośredniego zagrożenia prawa powoda, jak i może zmierzać do zapobieżenia temu zagrożeniu. Interes prawny występuje także wtedy gdy istnieje niepewność prawa lub stanu prawnego , gdy określona sytuacja zagraża naruszeniem uprawnień przysługujących powodowi, bądź też stwarza wątpliwość co do ich istnienia przy realnej możliwości realizacji. Uzależnienie powództwa o ustalenie od interesu prawnego trzeba oceniać elastycznie z uwzględnieniem okoliczności sprawy i celowości jego wykładni , i wreszcie tego czy w drodze innego powództwa strona może uzyskać ochronę swoich praw. Pojęcie interesu prawnego powinno być zatem interpretowane z uwzględnieniem oceny czy wynik postępowania doprowadzi do usunięcia niejasności i wątpliwości w tym zakresie i zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów a więc czy definitywnie zakończy istniejący spór ewentualnie czy zapobieże takiemu sporowi w przyszłości (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29.03.2012r., I CSK 325/11 LEX nr 1171285, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.02.2002r., (...) 769/00 OSNC 2003 Nr 1 poz. 13, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15.10.2002r., IICKN 833/00 LEX nr 483288, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30.11.2005 (...) LEX nr 346213, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2.02.2006r., IICK 395/05 LEX 192028).

Stwierdzić więc należy, że o istnieniu interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c. można mówić tylko wtedy gdy wyrok ustalający skutkować będzie jakąś korzystną dla powoda zmianą w jego sytuacji , polegającą na usunięciu lub

wyjaśnieniu wątpliwości co do treści dotyczących go stosunków prawnych , a osiągnięcie tego celu nie jest możliwe w inny sposób, np. w drodze innego postępowania.

Przenosząc to na realia niniejszej sprawy uznać należy, że po stronie powodów brak jest interesu prawnego w żądaniu ustalenia nieistnienia umów o reklamę internetową.

Interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. istnieje wówczas gdy powód na innej drodze (np. w procesie o świadczenie) nie może osiągnąć w pełni ochrony swoich praw.

Przy czym dotyczy to też sytuacji kiedy ta ochrona jest możliwa na gruncie powództw skierowanych przeciwko stronie procesu poszukującej ochrony (orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 października 2013r., I ACa 620/13, LEX 1394205).

Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Powodowie nie mają interesu prawnego w ustaleniu nieistnienia stosunków prawnych- umów o reklamę internetową w oparciu o argumenty, które ponoszą w szczególności skuteczne wypowiedzenie umów.

Te zarzuty związane z treścią umów zawartych pomiędzy stronami niezależnie od ich skuteczności powodowie mogą podnieść w ewentualnym procesie o zapłatę skierowanym przeciwko nim , gdzie źródłem zobowiązania będą powoływane umowy.

Biorąc to pod uwagę Sąd oddalił powództwa jako nieuzasadnione z uwagi na brak interesu prawnego po stronie powodów.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. w myśl którego to przepisu w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

W ocenie Sądu taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie.

Jak bowiem wynika z okoliczności sprawy powodowie są osobami bezrobotnymi mającymi na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci.

Biorąc to pod uwagę Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.